

Dosarul nr. 3ra-225/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (jud: T. Avasiloaie)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Minciuna, E. Palanciuc, V. Negru)

Î N C H E I E R E

03 martie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Maria Ghervas
Victor Burduh
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului depus de Emu Tufayel Ahmed,
reprezentat de avocatul Ștefan Șevciuc,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă
de Emu Tufayel Ahmed împotriva Biroului Migrație și Azil al Ministerului
Afacerilor Interne al Republicii Moldova cu privire la contestarea actului
administrativ,

împotriva deciziei din 30 septembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care
s-a respins apelul depus de Emu Tufayel Ahmed împotriva hotărârii din 21 februarie
2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani,

c o n s t a t ă :

La 27 iunie 2019 Emu Tufayel Ahmed a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Biroului Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii
Moldova cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că prin decizia nr. 49/19/DAI din
24 aprilie 2019 Direcția de Azil și Integrare a Biroului Migrație și Azil al
Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova a dispus respingerea cererii
de azil al cetățeanului străin Emu Tufayel Ahmed.

Reclamantul consideră că decizia de respingere a cererii de azil în privința sa
este neîntemeiată, emisă cu încălcarea prevederilor art. 11 din Legea nr. 270 din 18
decembrie 2008 privind azilul în Republica Moldova, art. 19 alin. (3) din Constituția
Republicii Moldova, precum și art. 5 alin. (1) din CEDO, iar temeiurile invocate
sunt formale.

Reclamantul face referire la Convenția privind statutul refugiaților din 28 iulie
1951, Protocolul adițional la această Convenție din 31 ianuarie 1967 și art. 17 din
Legea nr. 270 privind azilul în Republica Moldova.

Solicitantul Emu Tufayel Ahmed a menționat că raportând situația de facto,
expusă în cadrul interviului realizat de Direcția de Azil și Integrare a Biroului
Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova la normele

citate a identificat un șir de circumstanțe importante pe care autoritatea competentă le-a omis din neatenție sau intenționat, și anume că Emu Tufayel Ahmed, din anul 2010, făcea parte din Partidul Naționalist din Bangladesh, având funcția de secretar al acestui partid. Solicitantul a invocat problemele de ordin politic din țara de origine și anume conflictul între partidul de opoziție - Partidul Naționalist din Bangladesh și Partidul aflat la guvernare - Ammileg.

Reclamantul a susținut că în privința sa este intentată o cauză penală, pe motivul susținerii partidului de opoziție, din această cauză fiind persecutat de către forțele de ordine.

A menționat că are la întreținerea sa doi copii minori, care au rămas în Bangladesh și care și ei erau persecutați de către autoritățile statului.

A comunicat că intenționează să primească azil în Republica Moldova pentru a se stabili cu traiul, deoarece în Republica Moldova are dreptul la libera exprimare și libertatea de a trăi. A indicat că din aceste motive a solicitat azil în Republica Moldova, pentru a nu fi persecutat de către autoritățile din Bangladesh, care într-un mod indirect i-au îngădit dreptul la libera circulație, cât și a siguranței individuale, temeuri ce acordă cetățeanului străin dreptul de a solicita protecție în Republica Moldova.

Referitor la elementul subiectiv, reclamantul a menționat că la evaluarea credibilității solicitantului au fost luate în considerare declarațiile acestuia, potrivit cărora la moment în Bangladesh au loc ciocniri armate între forțele guvernamentale și partidul de opoziție din care face parte. Totodată, s-a apreciat că afirmațiile solicitantului au fost coerente și corelate între ele. A cooperat cu consilierul de decizie, oferind toată informația disponibilă și nu au fost depistate declarații contradictorii între cele declarate în cerere, chestionar și interviu.

A indicat că, în urma analizei documentelor depuse la dosar, s-a constatat că există o consecvență internă a celor declarate și luând în considerare aceste aspecte, Direcția de Azil și Integrare a Biroului Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova a apreciat solicitantul ca fiind credibil, temerea sa fiind fondată din punct de vedere subiectiv.

A reținut că referitor la elementul obiectiv, este de asemenea, necesar să se evalueze declarațiile făcute de solicitant, însă, declarațiile acestuia nu pot fi considerate în abstract, ci trebuie analizate în contextul unor situații concrete, iar cunoașterea condițiilor din țara de origine a solicitantului este indispensabilă. În acest sens, a fost consultată informația din țara de origine.

Reclamantul a indicat că Direcția de Azil și Integrare a Biroului Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, luând în considerare informația din țara de origine, a conchis că din declarațiile solicitantului, potrivit cărora dansul a avut de suferit din cauza că fiind membrul Partidului Naționalist din Bangladesh a fost amenințat de către membrii partidului de opoziție „Ammileg”, nu a individualizat nicio acțiune întreprinsă de autoritățile de stat ce ar pune în pericol atât viața, cât și integritatea sa. Acțiunile individualizate de către aceasta nu se ridică la un nivel de gravitate înaltă. Direcția de Azil și Integrare a Biroului Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova a mai menționat că în defavoarea solicitantului de azil, a fost conchis faptul ca aceasta a oferit informație destul de generală privind temerea sa individuală. Temerea invocată de solicitant nu este bine întemeiată și nu există o probabilitate reală că în cazul întoarcerii în țara de

origine, viața și integritate corporală a acestuia să fie puse în pericol, nefiind întemeiat din punct de vedere subiectiv și obiectiv. Astfel, luând în considerare profilul solicitantului, precum și faptul că acesta nu a avut careva probleme în trecut cu autoritățile de stat, Direcția de Azil și Integrare a Biroului Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova a concluzionat că nu există motive pentru a crede că solicitantul riscă să fie persecutat la întoarcerea în țara de origine.

A notat reclamantul că, solicitanții de azil de cele mai multe ori nu au posibilitatea de a proba anumite circumstanțe, din considerentele că la părăsirea țării de origine, aceștia nu dispun de suficient timp și garanții că nu vor fi supuși persecuțiilor.

Emu Tufayel Ahmed consideră că, se încadrează în prevederile art. 44 din Legea nr. 270 din 18 decembrie 2008 privind azilul în Republica Moldova, deoarece a depus tot efortul pentru a-și susține cererea de azil și în acest sens urmează să i se acorde una din formele de protecție prevăzute de legislație și anume statutul de refugiat, deoarece integritatea vieții și sănătății este supusă unui risc real la întoarcerea în țara sa de origine.

Consideră că decizia nr. 49/19/DAI din 24 aprilie 2019 a Direcției de Azil și Integrare a Biroului Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova îi încalcă dreptul de protecție a solicitantului de azil, motiv pentru care a adresat prezenta cerere de chemare în judecată, invocând art. 28 lit. a) și art. 61 alin. (1) din Legea nr. 270 din 18 decembrie 2008 privind azilul în Republica Moldova.

A solicitat anularea deciziei nr. 49/19/DAI din 24 aprilie 2019 a Direcției de Azil și Integrare a Biroului Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova și obligarea pârâtului să-i acorde statut de refugiat.

Prin hotărârea din 21 februarie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, s-a respins acțiunea depusă de Emu Tufayel Ahmed.

La 24 februarie 2020, în termenul prevăzut de art. 232 Cod administrativ, Emu Tufayel Ahmed a depus apel împotriva hotărârii din 21 februarie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, solicitând casarea acesteia și emiterea unei noi decizii de admitere a acțiunii.

Prin decizia din 30 septembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul depus de Emu Tufayel Ahmed împotriva hotărârii din 21 februarie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că reclamantul a încălcat prevederile art. 51 alin. (1) din Legea nr. 270 din 18 decembrie 2008 privind azilul în Republica Moldova și anume, nu a prezentat probe care ar confirma faptul solicitării azilului în Republica Moldova, la data când a fost reținut pentru trecerea ilegală a frontierei de stat – 01 februarie 2019. Or, inacțiunea reclamantului denotă lipsa unei diligențe corespunzătoare în vederea obținerii protecției de stat și recunoașterea sa în calitate de refugiat, nefiind clare motivele pentru care dânsul a înaintat cererea de azil, abia la data de 21 februarie 2019.

Astfel, instanța de apel a stabilit că reclamantul nu a solicitat azil la data când a fost reținut pentru trecerea ilegală a frontierei de stat, sau cât mai curând posibil, dar la o dată ulterioară, ceea ce demonstrează că intenția sa reală nu a fost de a obține azil în Republica Moldova, ci de a o folosi ca țară de tranzit, având în vedere că a fost reținut în România, după ce a traversat frontiera Republicii Moldova.

În contextul celor elucidate supra, Curtea de Apel a conchis că Direcția de Azil și Integrare a Biroului Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne, în mod întemeiat și justificat, din punct de vedere faptic și juridic, a decis respingerea cererii de azil a solicitantului Emu Tufayel Ahmed.

La 14 decembrie 2020 Emu Tufayel Ahmed, reprezentat de avocatul Ștefan Șevciuc, prin intermediul poștei electronice, a depus recurs la Curtea de Apel Chișinău împotriva deciziei din 30 septembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, cu aplicarea semnăturii digitale, prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi decizii de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului recurentul a indicat că de către instanța de apel nu au fost constatate și elucidate pe deplin circumstanțele cauzei, iar normele de drept material au fost aplicate eronat.

De asemenea, a indicat că își rezervă dreptul de a depune supliment la recurs după ce va lua cunoștință cu decizia motivată a instanței de apel.

La 22 ianuarie 2021 Biroul Migrație și Azil a Ministerului Afacerilor Interne a recepționat copia recursului depus de Emu Tufayel Ahmed, reprezentat de avocatul Ștefan Șevciuc, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin avizul de recepție a scrisorii recomandate, anexat la actele cauzei (f.d.171). Însă, intimatul nu și-a valorificat dreptul procedural respectiv și nu a depus referință la recursul lui Emu Tufayel Ahmed, reprezentat de avocatul Ștefan Șevciuc.

Examinând admisibilitatea recursului depus de Emu Tufayel Ahmed, reprezentat de avocatul Ștefan Șevciuc, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că acesta este inadmisibil, din următoarele motive.

Conform art. 246 alin. (1) și (2) lit. d) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere. Recursul se declară inadmisibil în special când recursul a fost depus după expirarea termenului stabilit la art.245 alin.(1).

În conformitate cu art. 245 din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

În acest context, este de menționat că în corespundere cu prevederile art. 223 din Codul administrativ, hotărârile și alte acte de dispoziție, prin care se stabilesc termene, precum și numirea ședințelor și citațiile se notifică participanților la proces conform art. 96-114.

Prin prisma art. 96 alin. (1) din Codul administrativ, notificările și comunicările către participanții la procedura administrativă se realizează în orice formă de comunicare adecvată, rapidă și eficientă din punctul de vedere al costurilor.

În același timp art.33 din Codul administrativ, prevede că comunicarea interinstituțională și comunicarea cu participanții sau cu publicul în cadrul procedurii administrative se face prin orice mijloc (verbal, poștă, telefon, fax, poștă

electronică etc.), acordându-se prioritate mijloacelor care asigură o mai mare eficiență, rapiditate și economie de costuri.

Din actele cauzei rezultă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la data de 30 septembrie 2020 (f.d.143-154).

Tot din actele cauzei rezultă că decizia motivată din 30 septembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău a fost notificată reprezentantului recurentului Emu Tufayel Ahmed, avocatului Ștefan Șevciuc, prin intermediul poștei electronice, la data de 17 octombrie 2020, fapt confirmat prin extrasul eliberat de către operatorul poștei electronice, anexat la materialele dosarului (f.d. 155).

Astfel, termenul de depunere a recursului și-a început curgerea la data de 18 octombrie 2020, ziua imediat următoare de la data notificării deciziei contestate și a expirat la 16 noiembrie 2020, aceasta fiind ultima zi de prezentare a recursului.

Însă, recursul împotriva deciziei din 30 septembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău a fost depus, prin intermediul poștei electronice, la data de 14 decembrie 2020 (f.d.157), fapt confirmat prin extrasul eliberat de către operatorul poștei electronice, anexat la materialele dosarului, adică peste termenul de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel prevăzut de art. 245 alin. (1) din Codul administrativ.

În acest sens, se constată că recurentul Emu Tufayel Ahmed a neglijat obligația de a se conforma prevederilor art. 245 alin. (1) din Codul administrativ, adică de a prezenta recursul în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei, termen care a expirat la data de 16 noiembrie 2020.

Din aceste motive, recursul depus de Emu Tufayel Ahmed, reprezentat de avocatul Ștefan Șevciuc, împotriva deciziei din 30 septembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, necesită a fi declarat inadmisibil, deoarece neîndeplinirea oricărui act de procedură în termenul legal atrage decăderea din drept, afară de cazul când legea dispune altfel sau când partea dovedește că a fost împiedicată printr-o împrejurare mai presus de voința ei să efectueze acțiunea în termen.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că în conformitate cu art. 24 alin. (1) Cod administrativ, participanții la procedura administrativă și procedura de contencios administrativ trebuie să își exercite drepturile și să își îndeplinească obligațiile cu bună-credință, fără a încălca drepturile procesuale ale altor participanți.

De altfel, recurentul Emu Tufayel Ahmed, fiind partea interesată în soluționarea prezentei cauze, urma să întreprindă măsurile necesare de a-și proteja drepturile sale de acces la instanță.

Mai mult, este de menționat că potrivit jurisprudenței Curții Europene, participanții procesului de judecată urmează să-și asume un rol activ, urmărind cu diligență derularea procesului său și să dispună cu bună-credință de drepturile sale procedurale.

În conformitate cu art. 36 alin. (2) Cod administrativ, instanțele de judecată competente aplică principiul supremației dreptului cu luarea în considerare a jurisprudenței Curții Europene pentru Drepturile Omului.

Sub acest aspect, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reiterează că reprezentantul recurentului Emu Tufayel Ahmed, avocatul Șevciuc Ștefan, la data de 17 octombrie 2020 a luat cunoștință cu decizia motivată din 30 septembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău și prin

urmare, avea obligația de a întreprinde toate măsurile necesare, după cum sugerează și jurisprudența CEDO (Van Harn versus Germany, nr. 7557/03 din 11 septembrie 2007), de a proteja drepturile sale de acces la instanță, fapt ignorat cu desăvârșire, care în consecință a generat omiterea termenului prescris la art. 245 din Codul administrativ.

Conform art. 65 alin. (1), (2) din Codul administrativ dacă o persoană, din motive independente de voința ei, nu a putut respecta un termen legal, atunci, la cerere, ea poate fi repusă în termen. La cerere se anexează probele care confirmă faptele pe care aceasta se întemeiază și, suplimentar, se recuperează acțiunile omise. Astfel, termenul de declarare a recursului poate fi restabilit, dacă persoanele îndreptățite prezintă probe veridice ce confirmă imposibilitatea depunerii acestuia în termen.

La caz, recurentul Emu Tufayel Ahmed nu a depus cerere privind repunerea recursului în termen în sensul art. 65 alin. (1) și (2) din Codul administrativ și nici nu a prezentat probe concludente și pertinente în vederea argumentării omiterii termenului legal, motiv din care recursul necesită a fi declarat inadmisibil.

Or, în cazul acceptării unui recurs tardiv se va încălca principiul securității raporturilor juridice, garantat de articolul 6 și preambulul Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, ceea ce este inadmisibil.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de se expune asupra mențiunilor recurentului din cererea recurs, precum că acesta își rezervă dreptul de a depune supliment la recurs după ce va lua cunoștință cu decizia motivată a instanței de apel.

Așadar, confirmarea expedierii și recepționării documentului către partea interesată se atestă prin extrasul eliberat de către operatorul poștei electronice. În mod special, înscrisul dat conține: datele de identificare a poștei electronice a expeditorului și a destinatarului; data calendaristică, anul, ora expedierii, precum și atașamentul cu actul judecătoresc.

La acest segment, Completul reiterează că decizia motivată a instanței de apel a fost notificată la adresa electronică a reprezentantului recurentului Emu Tufayel Ahmed, avocatului Ștefan Șevciuc indicată în mandatul anexat la materialele dosarului – avocatul.sevciucstefan@yahoo.com (f.d. 2).

Completul constată că extrasul eliberat de către operatorul poștei electronice, atașat la materialele cauzei de către reprezentantul instanței de apel, demonstrează incontestabil că decizia din 30 septembrie a Curții de Apel Chișinău a fost adusă la cunoștința efectivă a reprezentantului recurentului Emu Tufayel Ahmed, avocatului Ștefan Șevciuc, la 17 octombrie 2020, iar acțiunile în cauză se încadrează în rigorile art. 96 alin. (1) din Codul administrativ.

În acest context se aduc prevederile art. 1 din Legea cu privire la avocatură, conform căroră profesia de avocat este exercitată de persoane calificate și abilitate, conform legii, să pledeze și să acționeze în numele clienților lor, să practice dreptul, să apară în fața unei instanțe judecătorești sau să consulte și să reprezinte în materie juridică clienții lor.

Conform art. 47 alin. (2) Cod administrativ, în pofida desemnării unui reprezentant împuternicit, participantul este în drept să întreprindă el însuși acțiuni procedurale.

Astfel, actele procedurale efectuate de reprezentant în limitele împuternicirilor sale sînt obligatorii pentru persoana reprezentată în măsura în care ele ar fi fost efectuate de ea însăși. Culpă reprezentantului este echivalentă culpei părții.

Reieșind din considerentele menționate și având în vedere că recursul a fost depus după expirarea termenului stabilit la art. 245 alin. (1) din Codul administrativ, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia în temeiul art. 246 alin. (2) lit. d) din Codul administrativ, de a declara inadmisibil recursul depus de către Emu Tufayel Ahmed, reprezentat de avocatul Ștefan Șevciuc.

În conformitate cu art. 193, art. 230, art. 245 alin. (1), art. 246 alin. (1) și (2) lit. d) și art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul depus de către Emu Tufayel Ahmed, reprezentat de avocatul Ștefan Șevciuc, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

judecătorii

Victor Burduh

Nina Vascan